09/02/2024

Αγρυπνίες για τον ιερό θεσμό της Οικογενείας στην Ι.Μ. Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το βράδυ της Πέμπτης, 8ης Φεβρουαρίου, με την ευκαιρία της αποδόσεως της εορτής της Υπαπαντής του Κυρίου, η οποία παραδοσιακά συνδυάζεται με τη γιορτή της Μητέρας και της Οικογενείας, κατόπιν αποφάσεως του Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, τελέστηκαν Ιερές Αγρυπνίες σε τέσσερις Ιερούς Ναούς της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Συγκεκριμένα Ιερές Αγρυπνίες τελέστηκαν στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας και στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας.

Στις Ιερές Αγρυπνίες συμμετείχε ο ιερός κλήρος της Μητροπόλεως μας και πλήθος πιστών που προσευχήθηκε για τον ιερό θεσμό της Οικογενείας, καθώς η οικογένεια στις ημέρες μας περνά μια μεγάλη κρίση και βάλλεται από παντού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προεξήρχε στην Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε στον **Μητροπολιτικό Ναό της Ναούσης,** όπου φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής. Την Ιερά Εικόνα βρήκε η μακαριστή Ευγενία Ράϊου μετά από όραμα τη δεκαετία του 1920 στην «Έξω Υπαπαντή» Ναούσης. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτη Κινσάσας κυρού Νικηφόρου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, η οποία αναγνώστηκε σε όλους τους Ιερούς Ναούς που τελέστηκε αγρυπνία, ανέφερε μεταξύ άλλων:

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε τούς ἐλπίζοντας εἰς σέ».

Μέ τήν ὁλοκάρδια αὐτή ἱκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου ἀπευθυνθήκαμε καί ἐμεῖς ἀπόψε, ἀγρυπνώντας γιά τήν ἑορτή τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς καί Θεομητορικῆς ἑορτῆς, πρός τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Τήν εἴδαμε πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες κρατώντας τόν Υἱό της καί Κύριό μας, βρέφος τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νά προσέρχεται μαζί μέ τόν προστάτη της, τόν δίκαιο Συμεών, στόν ναό τοῦ Σολομῶντος, ἐφαρμόζοντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου.

Στήν εἰκόνα αὐτή τῆς Ὑπαπαντῆς, πού ἀσπασθήκαμε τήν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ἀλλά καί ἀπόψε, ἀποδίδοντάς την, ἡ Ἐκκλησία μας βλέπει τήν εἰκόνα τῆς οἰκογενείας, πού ἀποτελεῖ πρότυπο γιά κάθε πιστό καί γιά κάθε οἰκογένεια. Ἱερός ὁ θεσμός της, εὐλογημένος ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό, καί εὐλογεῖται διαρκῶς, ὅταν ἀκολουθεῖ τόν νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὅταν ζεῖ μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν καθημερινότητά της, ὅταν ἐπιζητᾶ τήν εὐλογία του. Ὅμως στίς ἡμέρες μας κινδυνεύει καί κινδυνεύει περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, καθώς ἐπιχειρεῖται νά διαβρωθεῖ ἐκ τῶν ἔνδον ἡ ἔννοιά της καί νά πληγεῖ ὁριστικά ἡ ὑπόστασή της. Γιατί διάβρωση εἶναι αὐτό πού ἐπιχειρεῖται, ὅταν ὀνομάζεται γάμος, κάτι πού δέν εἶναι γάμος, ἀλλά ἀθέμιτη ἕνωση δύο ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου. Τί σχέση μπορεῖ νά ἔχει μία τέτοια δῆθεν ἕνωση, ὅταν δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει τό θεμέλιο μιᾶς

οἰκογενείας; Ὅταν οἱ δῆθεν σύζυγοι δέν εἶναι μητέρα καί πατέρας τῶν παιδιῶν πού θέλουν νά ἀποκτήσουν, χρησιμοποιώντας τήν υἱοθεσία ἤ ἀκόμη χειρότερα μία παρένθετη μητέρα;

Ὀνομάζοντας ὅμως αὐτή τή σχέση γάμο καί αὐτή τήν ἕνωση οἰκογένεια, δέν κάνουμε τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά ἀλλοιώνουμε τήν ἔννοια τῆς ἀληθινῆς οἰκογενείας, νά ἐκπαιδεύουμε ἔμμεσα ἀνθρώπους, καί κυρίως νέους, σέ μία παρεφθαρμένη εἰκόνα τῆς οἰκογενείας, πού στήν τελική ἀνάλυση δέν ἔχει κανένα ἀπολύτως λόγο ὑπάρξεως.

Ἀλλά δέν περιορίζεται ὁ νέος νόμος πού συζητεῖται αὐτές τίς ἡμέρες στή Βουλή τῆς πατρίδος μας μόνο στή διάβρωση τῆς οἰκογενείας. Προχωρεῖ καί σέ ἕνα σοβαρό πλῆγμα στήν ὑπόστασή της. Διότι ὄχι μόνο καθιερώνει ὡς οἰκογένεια κάτι πού δέν εἶναι καί δέν μπορεῖ νά θεωρεῖται οἰκογένεια, ἀλλά καί καθιερώνει ὡς οἰκογένεια κάτι τό ὁποῖο εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετο πρός τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό εἶναι ἡ ἕνωση δύο ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου, ὅπως κατηγορηματικά δηλώνεται ἀπό τόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, πού γράφει ξεκάθαρα πρός τούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου: «μή πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοί οὔτε μαλακοί οὔτε ἀρσενοκοῖται ... βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν».

Ἔχει μείνει, ἄλλωστε, στήν ἱστορία ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ στούς κατοίκους τῶν Σοδόμων καί τῶν Γομόρων, πού ζοῦσαν μέ αὐτόν τόν ἀνήθικο τρόπο, ὁ ὁποῖος στίς ἡμέρες μας ἐπιδιώκεται νά καθιερωθεῖ ὡς νόμιμος καί ἀπόλυτα ἀποδεκτός. Καί αὐτό συμβαίνει παρότι ὅλοι γνωρίζουμε, καί οἱ εἰσηγητές του καί οἱ κρατοῦντες,

ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἀντίθετη πρός τόν νόμο αὐτό.

Καί ὅμως ἡ βούληση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πού πιστεύει στόν Χριστό καί σέβεται τίς ἐντολές του, ἀγνοεῖται ἐσκεμμένα μέ τό πρόσχημα τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων κάποιων ἀνθρώπων, πού θέλουν νά ζήσουν μέ τόν δικό τους τρόπο, ἀντίθετα πρός τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τή φύση τοῦ ἀνθρώπου, καί ἔχουν ἀναλάβει καί τήν εὐθύνη κάποιων παιδιῶν.

Εἶναι ἐπιλογή καί δικαίωμα τοῦ κάθε ἀνθρώπου νά ζεῖ ὅπως θέλει. Ἀλλά γιατί εἶναι ἀνάγκη νά ἀναγνωρισθοῦν αὐτές οἱ ἐπιλογές ὡς γάμος καί ὡς οἰκογένεια, ἔννοιες οἱ ὁποῖες εἶναι ἱερές καί ἔχουν παράδοση προσφορᾶς στήν πατρίδα μας; Δέν θά ἔπρεπε νά λαμβάνεται ὑπόψη καί τό δικαίωμα κάθε παιδιοῦ νά μήν στερεῖται τούς φυσικούς γονεῖς τους καί ἰδίως τή μητέρα τους, κάτι πού δέν συμβαίνει μέ τά παιδιά πού μεγαλώνουν σέ τέτοιες δῆθεν «οἰκογένειες»;

Ὅλα αὐτά τά ζητήματα καί ὅλα τά ἐπιχειρήματα πού σχετίζονται μέ τόν νόμο αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἰσάγει «καινά δαιμόνια» στή πατρίδα μας, καί τοῦ ὁποίου τίς συνέπειες θά δοῦμε πολύ σύντομα, ὅπως τίς βλέπουν καί σέ ἄλλες χῶρες, στίς ὁποῖες ἔχουν ἐφαρμοσθεῖ παρόμοιοι νόμοι, ἡ Ἐκκλησία μας τά ἔθεσε μέ παρρησία πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις. Τό ἔκανε δημόσια ἀλλά καί μέ προσωπικές ἐπιστολές πρός τούς βουλευτές μας, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νά ψηφίσουν αὐτόν τόν νόμο. Τό ἔκανε μέ ὁμιλίες ἐνημερωτικές καί μέ τήν ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πού διαβάστηκε στούς ναούς μας ἀλλά καί μέ ψηφίσματα, ὥστε νά μήν ὑπάρχει κανείς πού νά μήν γνωρίζει ὅτι ὁ νόμος αὐτός εἶναι ἀντίθετος πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπλασε τόν ἄνδρα καί τή γυναίκα, καί εὐλογεῖ μόνο τή μεταξύ τους ἕνωση ὡς γάμο καί οἰκογένεια, ἀλλά καί εἶναι ἀντίθετος πρός τή φύση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦταν εὐθύνη καί χρέος τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως νά τό κάνει.

Ὅμως παράλληλα μέ τίς κατ᾽ ἄνθρωπον προσπάθειες, τίς ὁποῖες κάναμε ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες, εἴχαμε χρέος καί νά προσευχηθοῦμε στόν Θεό γιά τό πολύ σοβαρό αὐτό ζήτημα πού μᾶς ἀπασχολεῖ καί μᾶς ἀνησυχεῖ καί νά ζητήσουμε τήν ἐπέμβασή του. Καί αὐτό ἔκανε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπόψε, καλώντας ὅλο τόν εὐσεβῆ καί πιστό λαό σέ προσευχή, μέ τίς ἀγρυπνίες πού τελοῦνται αὐτή τήν ὥρα σέ ὅλες τίς ἀρχιερατικές περιφέρειες τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἑνώσαμε τίς προσευχές μας πρός τόν παντοδύναμο καί φιλάνθρωπο Θεό, ἔχοντας ὡς πρέσβειρα καί μεσίτρια τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν ὁποία τιμοῦμε ἰδιαιτέρως κατά τήν ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς, καί ἡ ὁποία, ὅπως ψάλαμε, εἶναι «ἡ ἐλπίς πάντων τῶν χριστιανῶν». Τῆς ζητήσαμε νά σκέπει, νά φρουρεῖ καί νά φυλάττει τήν οἰκογένεια καί τόν ἱερό θεσμό τοῦ γάμου ἀπό τόν μεγάλο κίνδυνο πού τόν ἀπειλεῖ καί ἀπειλεῖ καί ὅλους μας. Τῆς ζητήσαμε νά φωτίσει τούς βουλευτές μας νά μήν

ψηφίσουν ἕναν νόμο πού θά κλονίσει ἀκόμη περισσότερο τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας, ἡ ὁποία εἶναι τό θεμέλιο τῆς κοινωνίας καί τοῦ Ἔθνους μας, καί θά μᾶς φέρει ἀντιμέτωπους μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖες καταπατᾶ βάναυσα.

Ἄς συνεχίσουμε νά προσευχόμεθα καθημερινά καί ἄς ζητοῦμε τό ἔλεος καί τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά γίνει καί σέ αὐτή τήν περίπτωση τό θέλημά του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

